

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

18. évfolyam 7.szám - az Úr 2017. évének július havában

„Hiszek a Szentlélekben, Urunkban és éltetőnkben, aki az Atyától és a Fiútól származik, akit éppúgy imádunk és dicsőítünk, mint az Atyát és a Fiút, Ő szolt a próféták szavával.”

Az ember számára talán a Szentlélek személye a legkevésbé megfogható, elgondolható. Nem csoda ez, ugyanis az Atyát valamilyen szinten el tudjuk képzelni. Ez az ábrázolásainkon is és a saját képzeletünkön is meglátszik. A Fiú Isten esetében is hasonló a helyzet, sőt még egyszerűbb, ugyanis Ő emberré lett. Gondoljunk csak a torinói lepelre, vagy a rengeteg Jézus ábrázolásra. Ellenben a Szentlélek személyét nehezen tudjuk elképzelni. Ez abból a szempontból talán szerencsés is, hogy így az isteni misztérium valahogy jobban körvonalazódik. Bár van elképzelésünk és fogalmunk az Istenről sosem felejthetjük el, hogy tudásunk mindig csak töredékes és hiányos.

Amit viszont tudunk a Szentlélekről elég ahhoz, hogy elkezdjük megérteni és az életünk részévé tenni a róla alkotott képünket, ismeretünket. Az első és legfontosabb talán, hogy az Atyától és a Fiútól származik. A Szentlélek nélkül a Szentháromság szeretetközössége nem lenne meg. Ez nem csak az istenség kérdése miatt fontos, hanem a saját lelkiéletünkben is. Ha az Istennel, vagy az egymással való kapcsolatunkból nem származik semmi isteni, semmi lélek szerinti, semmi olyasmi, ami az életet szolgálná, vagy gyarapítaná, akkor az a kapcsolat hamis és nem a Szentháromság mintájára épül, tehát eltávolít az élettől. Ha figyelembe vesszük Pál apostol szavait, akkor jobban érthetjük mindezt. "Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek levő Szentlélek temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg: dicsőítétek tehát Istent testetekben." (1Kor 6,19-20)

Ha mindennek függvényében nézzük a mindennapjainkat és a tetteinket láthatjuk meg azt, hogy mennyire élünk Isten Lelke szerint. A Lélek szerint való élet ugyanis nem pusztán megfelelés, vagy szabálykövetés, hanem az emberi és isteni élet egyre teljesebb megélése. Isten Lelke szerint élni nem más, mint az Isten által belénk oltott célért való küzdelem. Ez a cél egyben az evilági élet távlatát hordozza magában, miszerint nem véletlenül ekkor, ide és olyan körülmények között születünk a világra, mint ahogy történt. Célja van az életünkben minden körülményünknek, adottságunknak és tetteinknek. Ugyanakkor a Lélekben való élet igazi és fő célja az örök élet, amiben az élet teljességét kapjuk meg.

Rev. Reznek Ádám

Az ember úgy változtathatja meg az életét, hogy megváltoztatja a gondolkodását.

William James

Események templomunkban

Június 25-én Gál Attila és Smelik Aurélia részesült a keresztség szentségében.

Július 7-én Kollányi Miklós és Balogh Noémi szolgáltatták ki egymásnak a házasság szentségét.

Augusztus 4-én, első pénteken 17:45 órai kezdettel Jézus Szíve litániát tartunk.

Augusztus 5-én, első szombaton 14:00 órától a régi kápolnánkban plébániánk Karitászcsoportja adományokat fogad és oszt rászorulóknak részére.

Augusztus 6: Urunk színeváltozásának ünnepe. – Szentmise után titokcsere a Rózsafüzér Társulat tagjai számára.

Augusztus 15. Szűz Mária mennybevétele (Nagyboldogasszony). Parancsolt ünnep. A Mária Légió **minden hétfőn** 16:30-tól (hetenkénti váltással) beteglátogatást vagy közös imát végez.

Plébániánkat érintő személyi és területi változások

2017. augusztus 1-től

- A megyéspüspök plébánosunkat, Fodor András atyát bihari főesperessé nevezte ki.
- Káplánunkat, Reznek Ádám atyát a Szent Anna székesegyházi plébániára, Varga Loránd mátészalkai káplánt plébániánkra helyezte át a főpásztor.
- Ebes filiális egyházközséget plébániánkhoz csatolta a püspök.

Szeretettel ajánljuk

Július 26. Szent Joachim és Szent Anna emléknapja. A székesegyház búcsúünnep. A 18 órakor kezdődő ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka Bíró László püspök lesz.

Gyerekektől kérdezték

Miért könnyebb és jobb azoknak, akik hisznek Istenben?

Ha bánat ér minket, van kihez fordulnunk, és Ő mindig szívesen meghallgat. (Veronika, 13 éves)

Akik hisznek, azok tudják, hogy Isten mindig mellettük van. (Vali, 13 éves)

Akik hisznek, könnyebben tudnak örülni, vagy bánatot elviselni. (Gábor, 11 éves)

Igen gyakran csak a hit segít. (Gabriella, 12 éves)

Isten biztosságot, lelki békét, nyugalmat nyújt és megbeszélhetek vele mindent. (Marika, 13 éves)

Akik hisznek Istenben, a legnagyobb bajok közt sem érzik magukat egyedül és az, hogy Isten velük van, erőt ad a hívőknek. (Teri, 16 éves)

A hit erőt ad, hogy el tudjuk végezni nehéz feladatainkat. (Timea, 14 éves)

Győr Sándor: Vallásos gyermekek válaszolnak. Veszprém. é.n.

1950. november 1.

Világra szóló dátum, mert ezen a napon hirdette ki XII. Piusz pápa (a világ püspökeinek megkérdezését követően) Szűz Mária dicsőséges mennybevitelének hittételét. Szerdai nap volt. Ragyogó napfényben fürdött Róma. A tömeg megtöltötte a Szent Péter teret, ennek folytatását a XII. Piusz teret és a Via della Conciliazione-t csaknem az

Angyalvárig. Mindenki fedetlen fővel állva, mély csendben hallgatta a pápát, aki latinul felolvasta a dogmatikai bulla szövegét, melynek lényegi része a következő:

„... a mi Urunk Jézus Krisztus, Szent Péter és Pál apostolok tekintélyével és a Miénkkel kihirdetjük, kinyilvánítjuk és meghatározzuk, hogy Istentől kinyilatkoztatott dogma: hogy a Szeplőtelen Istenanya, mindenkor Szűz Mária földi életpályája befejezése után testével és lelkével együtt fölvetetett a mennyei dicsőségbe.” Hatalmas tapsorkán és lelkes éljenzés töltötte be az egész teret az utolsó szavaknál, nyilvánvaló jeleként annak, hogy a Boldogságos Szűzanyának ez újabb földi felmagasztalásáért a hívek hálásak az Egyház fejének.

Rákos Balázs Raymund OFM Conv. egykori beszámolója alapján

Derús mementó

Június 30-án volt 31 éve, hogy elhunyt Dr. Lékai László bíboros, esztergomi érsek.

A titkára által megörökített alábbi kis történettel rá emlékezünk.

„Külföldiek és magyarok fogadására a repülőtérré mindig késéssel indultunk. Rómában egy alkalommal már indulni kellett volna a pápához, aki vacsorára hívta, még képeslapokat írt, mire nagy nehezen elindultunk. Útközben a hátsó ülésen teljes nyugalommal rózsafüzérezett. Beértünk a Vatikán Belvedere belső udvarába, kiszállt, ránézett az órájára: „Na látja, korán érkezünk !” – mondta. Még volt három perc. (Azt nem vette észre, hogy a sofőr leizzadt, úgy rohant az autóval.)”

Pákozdai István: Lékai László bíboros anekdotái (2017)

Egy zacskó szeretet

"Egyet kértem az Úrtól és azt keresem, hogy az Úr házában lakjam életemnek minden napján."

Valakinek ez csak egy átlagos zacskó, csigatésztaival megtöltve. Egy zacskó csigatészta, amit majd vasárnap minden elmélkedés nélkül beletesz a húslevesbe.

Nekem nem. Ez egy életre elegendő szeretet. Minden ebben az átlátható zacskóban rejlik. Minden egyes apró szem térsza egy boldogság, egy emlék, egy pillanat.

Egy ideje Debrecenben a Szent Család templomba jártam ki hétfőtől csütörtökig minden este 18 órára kántorizálni. (Ha litánia is volt akkor 17:45)

Ebben a templomban nem az zajlott le, hogy nagy város és ha nem ismerem a másikat, akkor nem szólok hozzá és elkerülöm. CSALÁD! Ha nem is ismernek, oda mennek hozzád és megismernek és te is őket! Így volt hát velem is. Hívtak, mentem, szolgáltam tőlem telhetően. Minek után még nem rázódtam teljesen bele a római katolikus liturgiába így voltak/vannak/lesznek hibáim. És mindezeket Plébános Atya is elnézte és segített, támogatott ,vele együtt az ott szolgáló Atyákkal. Egy igazi CSALÁD. Állandó templomba járó hívek örülnek ha látnak és ha új emberrel találkoznak. Nem zárkoznak el. És ebben a családban, ebben a templomban már a belépés nyugalmat és örömet áraszt az emberre. Egyszerűn minden ember megoldást talál minden problémájára.

Ezt az életre szóló zacskónyi boldogságot a hívektől kaptam. És nem azért kántorizálok ott, hogy valami kézzelfoghatót kapjak. Nem kértem semmit, gyakorlási lehetőséget! Azt igen. Megkaptam. Mégis elárasztanak temérdek szeretettel.

Ezt kívánom mindenki életébe, hogy valakitől kapjon egy zacskó csigatészta! Nekem ők készítették, és azt hiszem, hogy soha nem kaptam még jobb ajándékot, mint ezt a "zacskó szeretetet!" Köszönet a Szent Családnak, a Szent Család templomnak, híveinek, Atyáinak! :)

"Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom semmiben. Zöldellő réteken ad helyet nékem. Csöndes folyóvizek mellett növelt föl engem, felüdítette az én lelkemet! Hálás köszönet !

Ha elájul valaki ...

Az elmúlt években többször előfordult , hogy a nyári nagy melegben rosszul lett valaki a templomban. Emiatt szeretnék néhány tanácsot adni.

Az első feladat a megelőzés. Ennek módjai: (1) Fogyasszunk kellő mennyiségű folyadékot és ne legyünk éhgyomorral (a szentségi böjt már csak 1 óra). (2) Laza, szellős, vékony anyagból készült ruhát viseljünk. (3) Kerüljük azokat a helyeket a templomban, ahová betűz a nap. (4) Ha tudjuk magunkról, hogy hajlamosak vagyunk az ájulásra a melegben, a templomajtó közelében tartózkodjunk, ahol jobban jár a levegő. Mindezek betartása mellett is előfordulhat, hogy ájulás –érzésünk támad. Ilyen esetben azonnal le kell feküdni. Ha valaki már az eszméletét is elveszti, a mellette lévők fektessék le a padra, a lábait pedig emeljék fel. Hamarosan magához fog térni, mert a vér a lábaiból a test felső részébe áramlik és vérnyomása rendeződik. Az eszméletlen embert a félrenyelés veszélye miatt tilos itatni ! Legyezni, arcát vízzel hűteni szabad. Amennyiben az eszméletlenség vagy a rosszullet fektetés és hűtés hatására nem szűnik: mentőt kell hívni.

Dr. Angyal Ágnes

Eltűnt egy ember

Minden áldott nap itt járt a Tócos kertben, noha nem itt lakott, hanem a Repülőtérről felé egy nyomorúságos kalyibában. Rozzant biciklijét tolva tűzrevalót, vagy kukákból szerzett „zsákmány”-t cipelt. Nem volt jövedelme. Másoknak kiszolgáltatta, de alig panaszkodva élte öregségének napjait. Szomorú helyzete ellenére sem veszítette el önbecsülését , emberi tartását. Többen is segítették őt : némi apró pénzzel, használt ruhadarabokkal, némi élelemmel. De bizonyára nem eléggé. Most már hosszú ideje nem látni őt. Ha ismertük Bélát (mert ez volt a keresztnéve), akkor vizsgáljuk meg lelkiismeretünket és ajánljuk őt a Mindenható Isten irgalmába.

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Július 23. (Évközi 16. vasárnap) Takács család

Július 30. (Évközi 17. vasárnap) Ministránsok

Augusztus 6. (Urunk színeváltozása) Kasuba János

Augusztus 13. (Évközi 19. vasárnap) Németh család

Kérés Olvasóinkhoz

Kis újságunkba szánt közérdekű közléseiket, híradásaikat és a lap tartalmával kapcsolatos javaslataikat. minden hónap 13-án estig legyenek szívesek beadni a sekrestyébe, vagy megküldeni szerkesztőnknek az alábbi címre: debrkonyvlev@gmail.com
Köszönjük !

Megér egy mosolyt

Egy éttermi vendég meglepődve és bosszankodva veszi észre, hogy a pincér úgy hozza ki számára a második fogást, hogy hüvelyk ujjával odaszorítja a hússzeletet a tányérhoz. – Hát ezt meg miért csinálta?- kérdezi szemrehányóan. Mire a pincér :
- Nem akartam, hogy a hús még egyszer leessen.